

DE MENING VAN...

CD&V niet afzijdig

In tegenstelling tot wat vorige week in *Tertio* stond, blijft CD&V niet afzijdig in het debat over de toekomst van het religieuze erfgoed in Vlaanderen. De Vlaamse volksvertegenwoordigers voor CD&V reageren.

Volgens Bart Caron (SP.A) ging het voorbije decennium veel kostbare tijd verloren voor het religieuze erfgoed in Vlaanderen. Als schuldbekentenis van een gewezen kabinetschef die bijna de helft van dat decennium verantwoordelijk was voor zowel het roerend als het onroerend erfgoed in Vlaanderen, kan dat tellen. Ook voor ons, Vlaamse christendemocraten, is het religieuze onroerende en roerende erfgoed een belangrijk en waardevol onderdeel van ons culturele erfgoed. Het heeft een grote cultuurhistorische én actuele betekenis die maatschappelijk veel verder reikt dan de geloofsgemeenschappen waartoe ze behoren. Denken we aan de creatie van hedendaags religieus erfgoed door samenwerking met hedendaagse kunstenaars – zoals het Epifanie-project in de Leuvense Parkabdij – en aan het muzikale erfgoed – partituren, orgels, klokken en beiaarden.

De zorg daarvoor en het behoud daarvan moeten worden gevrijwaard. Daartoe moeten alle partners en

betrokkenen hun verantwoordelijkheid opnemen en moet het maatschappelijk draagvlak worden uitgebreid. Dat de voorbije tien jaar zoveel kostbare beleidstijd werd verspild, is des te jammer omdat de Stichting Vlaams Erfgoed al in 1998 in opdracht van toenmalig minister van Cultuur en Monumentenzorg Luc Martens (CD&V)

Omtrent kerkelijk erfgoed publiceerde, een lijvige wetenschappelijke studie met

concrete aanbevelingen. Dat onderzoek kwam tot stand in samenwerking met vertegenwoordigers van de kerkelijke overheden, wat wees op een breed draagvlak voor de realisatie. Maar Martens' opvolgers hebben daar weinig tot niets mee gedaan. Er moet snel een coherent en toekomstgericht beleid worden uitgezet. CD&V vraagt een actualisering van de studie en de dringende erkenning van het Centrum voor religieuze kunst en cultuur (CRKC) als Vlaams expertisecentrum voor het religieuze erfgoed. Het CRKC levert al ruim tien jaar zeer degelijk werk vanuit de Parkabdij in Leuven. De huidige opdracht van het CRKC moet evenwel beleidsmatig en financieel worden verankerd. Met projectsubsidies alleen kan geen stabiele werking worden uitgebouwd.

Belangrijk is ook de beslissing van de Belgische bisschoppenconferentie van december 2007 om het CRKC te belasten met de begeleiding van zowel het roerende als het onroerende kerkelijke patrimonium in Vlaanderen voor behoud en beheer, en dat binnen en buiten de kerkelijke gemeenschap. Talrijke lokale en kerkbesturen hebben een oprechte interesse voor hun religieuze erfgoed, maar hebben onvoldoende deskundigheid in huis voor de correcte juridische en historisch-wetenschappelijke behandeling daarvan. Het CRKC als Vlaams expertisecentrum moet daarom

eerst en vooral zorgen voor informatie, begeleiding en vorming van alle partners en

voor de ontwikkeling van een beleidsvisie over herbestemming. Het onderhoud en de ontsluiting van het immense patrimonium worden immers onhoudbaar.

'CD&V vraagt de dringende erkenning van het Centrum voor religieuze kunst en cultuur (CRKC) als Vlaams expertisecentrum voor het religieuze erfgoed.'

CD&V roept daarom de twee Vlaamse ministers die bevoegd zijn voor dat erfgoed – Bert Anciaux (Spirit) en Dirk Van Mechelen (Open VLD) – op die uitgestoken hand te grijpen en samen een echt beleid voor religieus erfgoed te voeren met alle betrokken instellingen en verenigingen. Vlaams minister van Wonen Marino Keulen (Open VLD) kan alvast het voorbeeld geven door werk te maken van sociale huisvestingsprojecten in daarvoor geschikte religieuze gebouwen. Misschien kunnen we dan pakweg 2010 – in navolging van Nederland dit jaar – uitroepen tot het 'Jaar van het Religieuze Erfgoed'?

Paul Delva, Dirk de Kort, Johan Verstreken, Veerle Heeren, Luc Martens en Johan Sauwens – Vlaamse volksvertegenwoordigers voor CD&V.

